

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/103/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123011686
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2123011686.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci odsúdeného: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, o návrhu na povolenie obnovy konania, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 19.03.2024 č.k. 2Nt/40/2023-78, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 08.08.2024 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, zamietla.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava rozhodol podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku tak, že zamietol návrh odsúdeného A. B. C., nar. XX.XX.XXXX v D., Afgánska islamská republika, bytom E. XXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Leopoldov, z 05.05.2023 na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 34T/8/2016, nakoľko neboli zistené podmienky na povolenie obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Proti uvedenému uzneseniu podal odsúdený priamo na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí práva podať sťažnosť vzdal.

Odsúdený podanú sťažnosť odôvodnil prostredníctvom obhajcu podaním zo dňa 24.05.2024 nasledovne (skrátene).

Odsúdený považuje uznesenie za nesprávne a nedostatočne odôvodnené. Odsúdený je hlboko presvedčený o tom, že v danom prípade sú splnené zákonné podmienky na povolenie obnovy konania, ktoré bolo na Okresnom súde Trnava vedené pod sp. zn. 34T/8/2016

K argumentu súdu prvého stupňa, že konanie o návrhu na povolenie obnovy konania nie je akýmsi tretím opravným prostriedkom (odvolanie, dovolanie), v rámci ktorého by bol súd rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania oprávnený preskúmať predchádzajúce trestné konanie, odsúdený uvádza, že uvedená konštatácia súdu nijako nezodôvodňuje zamietnutie návrhu na obnovu konania v danom prípade. Odsúdený predsa nikdy netvrdil, že v rámci tohoto konania o obnove má súd preskúmať pôvodné konania z hľadiska možných hmotnoprávných či procesných pochybení. Odsúdený sa vo svojom návrhu striktne zameril na podmienky obnovy konania stanovené v § 394 odsek 1 Trestného poriadku. Odsúdený pritom nezostal len pri akýchsi všeobecných tvrdeniach, ale uviedol množstvo konkrétnych skutočností, ktoré súdu neboli známe v čase pôvodného konania.

V § 394 Trestného poriadku síce sú dané podmienky na povolenie obnovy konania, nie je v ňom však daný spôsob vyhodnocovania a posudzovania dôkaznej situácie. To znamená, že v tomto (ako aj v každom inom) prípade sa súd pri konaní o návrhu na povolenie obnovy konania musí oboznámiť s pôvodným konaním a v kontexte so znalosťou pôvodného konania musí následne zhodnotiť nové dôkazy a nové skutočnosti. Následne musí súd posúdiť, či tieto nové skutočnosti aj v nadväznosti na skutočnosti známe v pôvodnom konaní môžu byť dôvodom na iné rozhodnutie, než bolo prijaté v pôvodnom konaní. Pri takomto korektnom postupe by súd v danom prípade musel dospieť k záveru, že predmetný trestný čin bol spáchaný iným spôsobom, než bolo ustálené v pôvodnom konaní.

Odsúdený ďalej namieta, že uznesenie odporuje tomu, čo súd v štvrtom odseku na štvrtej strane uznesenia uviedol k dvom podmienkam povolenia obnovy konania.

Uvádza, že návrh odsúdeného obsahuje množstvo konkrétnych skutočností, ktoré v pôvodnom konaní neboli prezentované a súdu tak neboli známe. Súd ich preto nemohol vziať do úvahy. V tejto súvislosti poukazuje na výklad pojmov „skutočnosť skôr neznáma“ a „dôkaz skôr neznámy“ podľa odbornej literatúry a všeobecne uznávanej právnej doktríny.

Uvádza, že aj výsluch odsúdeného a jeho písomné podania v rámci tohto konania sú novými dôkazmi, zakladajúcimi dôvod na povolenie obnovy pôvodného konania. V danom prípade odsúdený poskytol súdu mimoriadne množstvo nových informácií, ktoré môžu prispieť k náležitému objasneniu jeho trestnej veci. Zo skutočností, ktorými odsúdený odôvodnil svoj návrh vyplýva, že predmetný trestný čin bol spáchaný diametrálne odlišným spôsobom, než bolo ustálené v pôvodnom konaní. Odsúdený odhalil skutočnosti, ktoré boli orgánom činným v trestnom konaní a súdu v čase pôvodného konania absolútne neznáme. Na význame týchto nových skutočností a informácií nič nemení to, že pochádzajú z priznania sa odsúdeného. Trestný poriadok predsa v § 394 odsek 1 nevyčleňuje priznanie odsúdeného z množiny dôkazov, ktoré môžu zakladať dôvod na obnovu konania. Aj priznanie odsúdeného môže byť novou skutočnosťou, respektíve novým dôkazom odôvodňujúcim obnovu konania. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti možno konštatovať, že prvá podmienka na povolenie obnovy konania, t.j. že musia vyjsť najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme je v danom prípade evidentne a celkom zrejme naplnená.

Okolnosti uvádzané odsúdeným v rámci tohto konania sú tak rozsiahle a tak významné, že menia doterajší pohľad na rozsah a spôsob spáchania trestnej činnosti odsúdeného. Evidentne by tak mohli mať za následok zmenu právnej kvalifikácie (napr. na pokračovací trestný čin). S poukazom na § 122 odsek 10 Trestného zákona uvádza, že zo skutočností uvádzaných odsúdeným v tomto konaní (ktoré boli v niektorých častiach potvrdzované aj výsluchmi svedkov) jednoznačne vyplýva, že odsúdený pokračoval v páchaní toho istého trestného činu, a to v určitom presne vymedzenom časovom období, pričom tieto jednotlivé čiastkové útoky spája objektívna aj subjektívna súvislosť.

Odsúdený má za to, že v rámci svojho návrhu ako aj ďalších svojich písomných podaní a ústnych prednesov dostatočným spôsobom vysvetlil, že popísané konanie spĺňa všetky znaky pokračovacieho trestného činu (do ktorého je zahrnutý popri ďalších čiastkových útokoch skutok odhalený v konaní 2T/44/2012 – Okresný súd Pezinok aj v konaní 34T/8/2016 – Okresný súd Trnava). Túto skutočnosť nemohol Okresný súd Trnava zohľadniť práve preto, že mu tieto skutočnosti neboli v čase pôvodného konania známe. Nakoľko nové skutočnosti uvádzané odsúdeným vyšli najavo až v tomto konaní o návrhu na povolenie obnovy konania, pričom evidentne môžu byť podkladom iného rozhodnutia o vine odsúdeného, je zřejmé, že je v danom prípade naplnená aj druhá podmienka povolenia obnovy konania. K argumentu súdu, že je zásluhou obvineného, že súdu neboli známe skutočnosti uvedené v písomnom návrhu na povolenie obnovy konania uvádza, že naznačenú argumentáciu súdu je nutné odmietnuť, pretože nezapadá do zákonného rámca obnovy konania a otázok, ktoré majú byť v tomto konaní riešené. V konaní o obnove podľa § 394 Trestného poriadku je súd povinný skúmať, či boli splnené podmienky obnovy tak, ako ich súd sám definoval v odôvodnení rozhodnutia. Otázka, prečo došlo k objaveniu nových skutočností a dôkazov je irelevantná, pokiaľ majú tieto nové skutočnosti a dôkazy takú kvalitu, že na ich podklade je potrebné konanie obnoviť. Taktiež nie je na mieste riešiť, na koho ťarchu by malo byť pripísané, že nové skutočnosti neboli odhalené v pôvodnom konaní. Nikto predsa nevyčíta orgánom činným v trestnom konaní ani súdu, že tieto nové skutočnosti v pôvodnom konaní neodhalili. Podstatné je len to, že nové dôkazy sa objavili teraz, a je preto potrebné konanie obnoviť. Odsúdený k tomu tiež udáva, že v rámci pôvodného konania nemal povinnosť dokazovať svoju vinu alebo nevinu. Dôvod, pre ktorý sa odsúdený k novým skutočnostiam nepriznal v pôvodnom konaní, ale až neskôr v priebehu výkonu trestu (po prehodnotení svojho postoja k spáchanej trestnej činnosti), odsúdený podrobne vysvetlil vo svojich prednesoch na verejných zasadnutiach. Tvrdené skutočnosti sú dôveryhodné aj vzhľadom na svoj podrobný a vyčerpávajúci charakter a množstvo uvádzaných podrobností.

Tvrdenie súdu, že došlo k prerušeniu súbehu je účelové, pretože odsúdený v návrhu tvrdí, že drogovú trestnú činnosť začal vykonávať v lete 2007 a nepretržite v nej pokračoval do spáchania prvého odhaleného skutku z 9.11.2010 a keďže ani po tomto skutku nebol zadržaný ani väzobne stíhaný, bezprestania pokračoval ďalej, a to až do zadržania ako aj spáchania druhého odhaleného skutku dňa 17.6.2015. Zo skutočností uvádzaných odsúdeným vyplýva, že k žiadnemu prerušeniu v páchaní trestnej činnosti neprišlo. Zároveň je potrebné uviesť, že úvaha súdu ohľadom prerušenia súbehu ako aj o nemožnosti posudzovať konanie odsúdeného ako pokračovací trestný čin je uvedená vo všeobecnej rovine, neobsahuje konkrétne údaje, a je preto nezrozumiteľná a nepreskúmateľná.

Pokiaľ súd vytyka, že odsúdený v návrhu žiada o zrušenie obidvoch rozsudkov - 2T/44/2012 (Okresný súd Pezinok) a 34T/8/2016 (Okresný súd Trnava), je k tomu potrebné uviesť, že nejde o dôležitú okolnosť. Súd môže zrušiť ten rozsudok, ktorý podľa zákonnej úpravy prichádza do úvahy, a to rozsudok 34T/8/2016 (Okresný súd Trnava). Následne v obnovenom konaní môže dôjsť k zrušeniu rozsudku 2T/44/2012 (Okresný súd Pezinok), ako súd sám uviedol.

Odsúdený navrhuje, aby Krajský súd v Trnave podľa § 194 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku zrušil napadnuté uznesenie, a aby vo veci sám rozhodol alebo, aby podľa § 194 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku zrušil napadnuté uznesenie, a aby uložil Okresnému súdu Trnava, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smeruje voči výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd na verejnom zasadnutí o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania zo dňa 30.04.2023 vo veci Okresného súdu Trnava pod sp. zn. 34T/8/2016. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v danom prípade je to evidentne zásluhou odsúdeného, že súdu neboli známe úplne všetky skutočnosti, ktoré v písomnom návrhu aj počas svojich vyjadrení na verejnom zasadnutí prezentoval. Už z odôvodnenia samotného návrhu odsúdeného vyplýva, že tento počas výkonu trestu odňatia slobody prehodnotil svoj postoj a za novú skutočnosť označil jeho priznanie sa. Odsúdený v pôvodnom konaní popieral spáchanie skutku a okrem iného označil príslušníkov Policajného zboru za tých, ktorí manipulovali s dôkazmi a zariadili, aby bol obvinený z páchania drogovej trestnej činnosti. K zadržaniu odsúdeného došlo po tom, ako Okresný súd Pezinok vydal príkaz na dodanie odsúdeného do výkonu trestu odňatia slobody, keďže odsúdený dobrovoľne do ústavu na výkon trestu odňatia slobody nenastúpil. Nemožno pričítať na ťarchu súdu ani orgánov činných v trestnom konaní, že odsúdený po právoplatnom skončení trestného konania zmenil postoj k spáchanej trestnej činnosti, za ktorú bol právoplatne potrestaný. Odhliadnuc od toho, či priznanie odsúdeného možno považovať za novú skutočnosť, nové skutočnosti a nové dôkazy by mali odôvodniť iné rozhodnutie o vine. V tomto konaní však bola na verejnom zasadnutí oboznámená odpoveď na lustráciu v rezorte Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, z ktorej vyplynulo, že v roku 2011 bolo odsúdenému vznesené obvinenie za skutky, ktoré predchádzali ďalším protiprávnym skutkom odsúdeného a aj sám odsúdený uvádzal, že od augusta 2012 do svojho zadržania v roku 2015 (17. júna) pokračoval v páchaní trestnej činnosti, z čoho je zjavné, že došlo k prerušeniu súbehu a tým pádom by z právneho hľadiska nemohlo ísť o iné posúdenie skutkov inak, ako tomu bolo. Inak povedané, ak odsúdený vo svojom návrhu, ústnych vyjadreniach na verejnom zasadnutí a v konečnom návrhu tvrdil, že jeho protiprávne konanie by malo byť posudzované podľa § 122 ods. 10 Trestného zákona ako pokračovací trestný čin, z vykonaného dokazovania vyplynulo, že na takéto posudzovanie konania odsúdeného nie sú splnené zákonné podmienky. Pokiaľ ide o návrh obhajoby na zrušenie rozhodnutí, ktoré boli vydané, odsúdený sa návrhom na povolenie obnovy konania môže domáhať len povolenia konkrétneho konania (v tomto prípade konania 34T/8/2016 na Okresnom súde Trnava), preto ak by došlo k povoleniu obnovy konania, bolo by zrušené len rozhodnutie, ktoré bolo vydané v pôvodnom konaní vedenom na tunajšom súde, teda rozsudok č. k. 34T/8/2016-458 z 21. augusta 2018 a uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 6Tos/125/2018 - 524 z 1. októbra 2019. Prípadné povolenie obnovy konania by teda nemalo žiadny dopad/vplyv na právoplatne skončené konanie Okresného súdu Pezinok (2T/44/2012), to by bolo možné až v prípade povolenia obnovy konania tunajšieho súdu.

Preskúmaním konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia sťažnostný súd zistil, že toto bolo v súlade so zákonom, keď prvostupňový súd nariadil a vykonal verejné zasadnutie, na ktorom vypočul procesné strany, oboznámil všetky potrebné listinné dôkazy a dal odsúdenému možnosť dostatočne realizovať jeho práva, ktoré mu vyplývajú z ustanovení Trestného poriadku.

Sťažnostný súd ďalej zistil, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na svoje rozhodnutie a skutočnosti, ktoré zistil z vykonaného dokazovania správne vyhodnotil.

Aj podľa názoru sťažnostného súdu, skutočnosti a námietky uvádzané v rozsahu písomného podania odsúdeného nemožno považovať za dôvody povolenia obnovy konania. Inštitút obnovy konania patrí

medzi mimoriadne opravné prostriedky, ktorými dochádza k prelomeniu právnej istoty nastolenej právoplatným rozhodnutím. Ako taký by mal byť využívaný len tam, kde pre jeho použitie svedčia dostatočne silné dôvody.

Sťažnostný súd poukazuje na to, že predtým neznámym dôkazom sa rozumie predovšetkým dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní (napr. výpoveď predtým nevypočutého svedka), ale aj dôkaz síce v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom (napr. zmena výpovede svedka). Pod iným rozhodnutím o vine sa chápe napr. zistenie nových skutočností alebo dôkazov, po vykonaní a vyhodnotení ktorých by mohol byť vyslovený odsudzujúci rozsudok namiesto oslobodzujúceho rozsudku, alebo tiež naopak, prípadne ak by mohlo byť konanie páchatela posúdené ako priestupok, či zistenie podmienok umožňujúcich zastavenie trestného stíhania a pod. Ak by v dôsledku tohto dôkazu došlo k podstatnej zmene výpovede svedka, predmetom hodnotenia súdu musí byť aj okolnosť, pre ktorú došlo k obsahovej zmene dôkazu. V konaní o povolení obnovy nemožno preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní.

Podstata návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania spočíva v tom, že ním popísané skutočnosti sú novými skutočnosťami a môžu byť podkladom iného rozhodnutia o vine odsúdeného, konkrétne konanie odsúdeného spĺňa znaky pokračovacieho trestného činu, do ktorého je zahrnutý, popri ďalších čiastkových útokoch, skutok odhalený v konaní 2T/44/2012 – Okresný súd Pezinok aj v konaní 34T/8/2016 – Okresný súd Trnava, teda sa domáha zmeny právnej kvalifikácie na pokračovací trestný čin.

Vo vzťahu k argumentácii odsúdeného dospel prvostupňový súd správne k záveru, že skutočnosti ním uvádzané by nemali za následok iné rozhodnutie o vine ako to, ktoré bolo prijaté v základnom konaní. V tomto smere prvostupňový súd správne vykonal dokazovanie oboznámením lustrácie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, pričom s právnym záverom prvostupňového súdu, ktorý vyvodil z obsahu tohto dôkazu sa sťažnostný súd v plnom rozsahu stotožňuje.

V predmetnom prípade nemožno považovať skutok, za ktorý bol právoplatne odsúdený v základnom konaní a skutok, na ktorý poukazuje a za ktorý bol v minulosti odsúdený (v konaní vedenom na Okresnom súde Pezinok sp. zn. 2T/44/2012) považovať za čiastkové útoky, a tým pádom za jeden pokračovací trestný čin.

Vznesenie obvinenia je okamih, kedy páchatel začína páchať nový skutok, a teda aj nový trestný čin, a to aj v prípade pokračujúcich, hromadných, resp. trvácich trestných činov. Ide teda o moment, ktorý delí pokračovanie jedného páchatela v konaní na dva samostatné skutky. V týchto prípadoch sa potom uplatní ustanovenie o opakovaní trestnej činnosti, a to aj vtedy, keď je daná objektívna a subjektívna súvislosť. Keďže odsúdený pokračoval v konaní aj po vznesení obvinenia v trestnej veci sp. zn. 2T/44/2012, jeho ďalšie, aj keď rovnaké, protiprávne konanie sa posudzuje od tohto procesného úkonu ako nový skutok. Vznesením obvinenia došlo k prerušeniu jednoty skutku, preto sa uvedené skutky nemôžu považovať za čiastkové útoky pokračovacieho trestného činu.

Základom sťažnostných námietok odsúdeného je argumentácia, že v uvedenom prípade sú splnené všetky podmienky na povolenie obnovy konania, teda že výpoveď odsúdeného je novým dôkazom a zároveň takým, ktorý odôvodňuje iné rozhodnutie o vine. Tieto námietky považuje sťažnostný súd vzhľadom na vyššie uvedené za nedôvodné.

Je pravdou, že konanie o povolení obnovy konania sa obmedzuje na zistenie, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy uvedené v tomto ustanovení, teda z hľadiska splnenia podmienok obnovy konania v zmysle § 394 ods. 1 Trestného poriadku nie je rozhodujúce, či o skutočnostiach alebo dôkazoch, ktoré sa v návrhu na obnovu uplatňujú, vedel v pôvodnom konaní navrhovateľ, teda odsúdený, ale je rozhodujúce, či tieto skutočnosti alebo dôkazy boli, alebo neboli známe súdu. Aj keď odsúdený súčasne navrhovaný dôkaz poznal už v základnom konaní (jeho výpoveď o drogovej trestnej činnosti a jeho priznanie) a tento súdu nepredložil a o týchto skutočnostiach nemal súd v pôvodnom konaní vedomosť, táto skutočnosť môže byť dôvodom na povolenie obnovy konania.

Na druhej strane však nové skutočnosti alebo dôkazy musia odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatela, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatela, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu. Vzhľadom na vyššie uvedené, k zmene právnej kvalifikácie na pokračovací trestný čin, teda k posúdeniu skutkov inak ako tomu bolo v základnom konaní, nemôže dôjsť, preto výpoveď odsúdeného nemôže viesť k inému rozhodnutiu vo veci.

Odhliadnuc od vyššie uvedeného dáva sťažnostný súd do pozornosti prvostupňovému súdu, že v neprospech obvineného môže návrh na povolenie obnovy konania podať len prokurátor, pričom

odsúdený môže podať návrh na povolenie obnovy konania iba vo svoj prospech. Z návrhu na povolenie obnovy konania v predmetnom prípade vyplýva, že odsúdený sa priznáva k rozsiahlej trestnej činnosti, oveľa závažnejšej ako tej, ktorá bola predmetom konania v základnom konaní a žiada povoliť obnovu konania práve vo vzťahu k tejto trestnej činnosti na základe svojej výpovede. V tomto smere sa preto ponúka otázka, či je vôbec odsúdený oprávnený podať takýto návrh na obnovu konania, keďže podáva návrh na obnovu konania vo svoj neprospech a priznáva sa k závažnejšej trestnej činnosti, za ktorú by mu mohol hroziť v obnovenom konaní prísnejší postih. Touto otázkou sa prvostupňový súd v rámci svojho konania nezaoberal, a keďže sťažnosť bola podaná len zo strany odsúdeného, sťažnostný súd vzhľadom na zákaz reformatio in peius (zákazu zmeny k horšiemu) nemôže dodatočne preskúmať oprávnenosť odsúdeného takýto návrh podať.

S poukazom na vyššie uvedené sťažnostný súd zamietol sťažnosť odsúdeného, nakoľko táto nebola dôvodná.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.